

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Magozwe / Magozwe

✎ Lesley Koyi

👤 Wiehan de Jager

📧 Carmen Onurah (ro)

This work is licensed under a Creative Commons

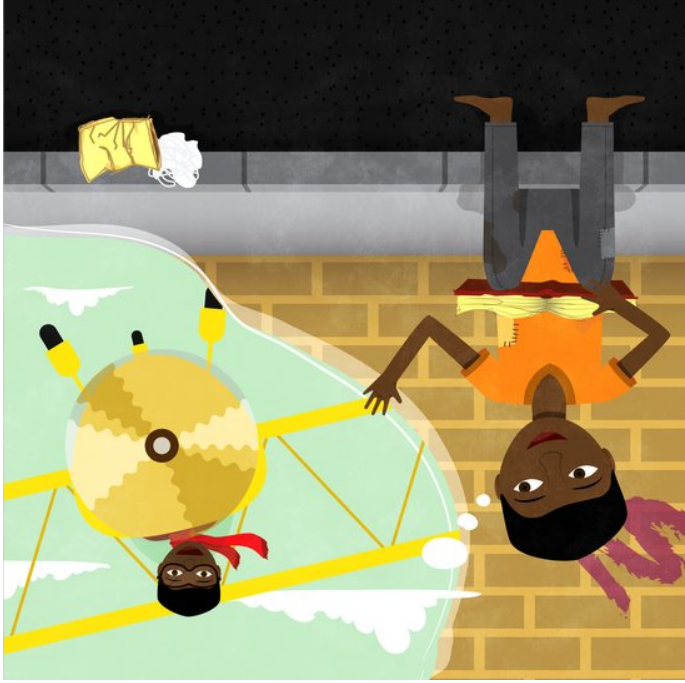
[Attribution 4.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Magozwe

Magozwe

✎ Lesley Koyi

👤 Wiehan de Jager

📧 Carmen Onurah

|| 5

🗣️ Română / English (en)

In aglomeratul oraș Nairobi, departe de o viață îngrijită acasă, trăia un grup de băieți lipsiți de adăpost. Întâmpinau fiecare zi după cum venea. Într-o dimineață, băieții își strângeau rogojinile după ce dormiseră pe trotuarul rece. Ca să alunge frigul au aprins un foc din gunoaie. Printre băieții din grup era și Magozwe. El era cel mai tânăr.

...

In the busy city of Nairobi, far away from a caring life at home, lived a group of homeless boys. They welcomed each day just as it came. On one morning, the boys were packing their mats after sleeping on cold pavements. To chase away the cold they lit a fire with rubbish. Among the group of boys was Magozwe. He was the youngest.

When Magozwe's parents died, he was only five years old. He went to live with his uncle. This man did not care about the child. He did not give Magozwe enough food. He made the boy do a lot of hard work.

...

Când părinții lui Magozwe au murit, el avea doar cinci ani. A mers să stea cu unchiul său. Acestui om nu i-a pasat de copil. Nu i-a dat lui Magozwe destulă hrană. El l-a pus pe băiat să facă multă muncă grea.

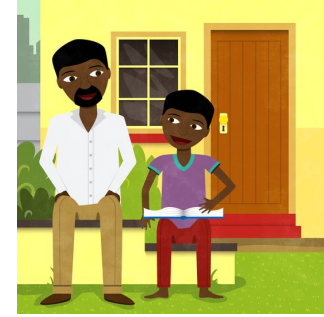

Dacă Magozwe se plângea sau îi punea întrebări, unchiul său îl bătea. Când Magozwe a întrebat dacă poate merge la școală, unchiul său l-a bătut și i-a spus: “Ești prea prost ca să înveți orice.” După trei ani de astfel de tratament Magozwe a fugit de la unchiul său. A început să trăiască pe stradă.

...

If Magozwe complained or questioned, his uncle beat him. When Magozwe asked if he could go to school, his uncle beat him and said, “You’re too stupid to learn anything.” After three years of this treatment Magozwe ran away from his uncle. He started living on the street.

Magozwe ședea în curtea casei cu acoperiș verde, citind o carte de povești de la școală. Thomas a venit și s-a așezat lângă el. “Despre ce este povestea?” a întrebat Thomas. “Este despre un băiat care devine învățător” a răspuns Magozwe. “Care este numele băiatului?” a întrebat Thomas. “Numele lui e Magozwe” a spus, cu un zâmbet, Magozwe.

...

Magozwe was sitting in the yard at the house with the green roof, reading a storybook from school. Thomas came up and sat next to him. “What is the story about?” asked Thomas. “It’s about a boy who becomes a teacher,” replied Magozwe. “What’s the boy’s name?” asked Thomas. “His name is Magozwe,” said Magozwe with a smile.

Street life was difficult and most of the boys struggled daily just to get food. Sometimes they were arrested, sometimes they were beaten. When they were sick, there was no one to help. The group depended on the little money they got from begging, and from selling plastics and other recycling. Life was even more difficult because of fights with rival groups who wanted control of parts of the city.

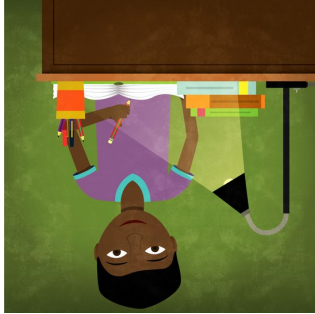
...

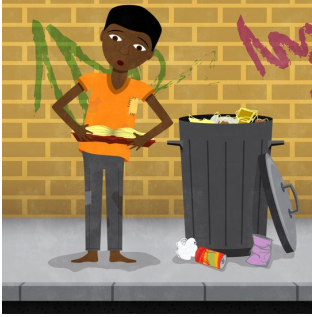
Viața pe stradă era dificilă și cei mai mulți dintre băieți se luptau zilnic doar pentru a căpăta de mâncare. Uneori erau arestați, uneori erau bătuti. Când erau bolnavi nu era nimeni care să-i ajute. Grupul depindea de banii de la cerșit, și de la vânzarea materialelor plastice și a altor reciclări. Viața era și mai dificilă din cauza luptelor cu grupuri rivale care doreau controlul asupra unor părți ale orașului.

Magozwe a început școala și era dificil. Avea mult de recuperat. Uneori vroia să renunțe. Dar se gândea la pilotul și jucătorul de fotbal din cărțile de povești. La fel ca ei, el nu a renunțat. Magozwe started school and it was difficult. He had a lot to catch up. Sometimes he wanted to give up. But he thought about the pilot and the soccer player in the storybooks. Like them, he did not give up.

...

Într-o zi, în timp ce Magozwe se uita prin lăzile de gunoi, a găsit o carte de povești veche, flenduroasă. A curățat murdăria de pe ea și a pus-o în sacul lui. După aceea, în fiecare zi, el scotea cartea și se uita la poze. Nu știa cum să citeasca cuvintele.

...

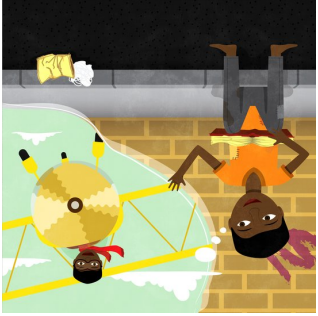
One day while Magozwe was looking through the dustbins, he found an old tattered storybook. He cleaned the dirt from it and put it in his sack. Every day after that he would take out the book and look at the pictures. He did not know how to read the words.

Si astfel Magozwe s-a mutat într-o cameră într-o casă cu un acoperiș verde. Împărțea camera cu alți doi băieți. Toți împreună erau zece copii care locuiau în acea casă. Alături de Mătușa Cissy și soțul ei, trei câini, o pisică și o capră bătrână.

...

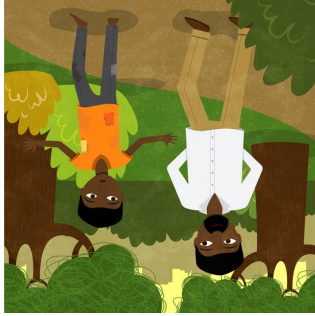
And so Magozwe moved into a room in a house with a green roof. He shared the room with two other boys. Altogether there were ten children living at that house. Along with Auntie Cissy and her husband, three dogs, a cat, and an old goat.

Imaginile spuneau povestea unui băiat care a crescut și a devenit pilot. Magozwe visa cu ochii deschisi despre a fi pilot. Uneori, își închipuia că el era băiatul din poveste.

...

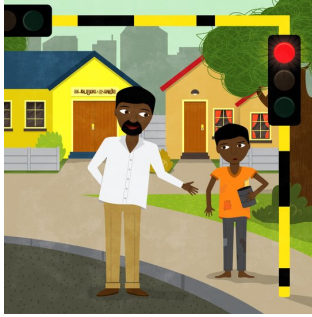
The pictures told the story of a boy who grew up to be a pilot. Magozwe would daydream of being a pilot. Sometimes, he imagined that he was the boy in the story.

Și-a împărtășit temerile cu Thomas. De-a lungul timpului bărbatul l-a asigurat pe băiat că viața poate fi mai bună în noul loc.

...

He shared his fears with Thomas. Over time the man reassured the boy that life could be better at the new place.

Era frig și Magozwe stătea pe drum cerșind. Un bărbat s-a îndreptat spre el. "Bună, sunt Thomas. Lucrez aici aproape, într-un loc unde poți căpăta ceva mâncare," a spus bărbatul. A arătat cu degetul o casă galbenă cu un acoperiș albastru. "Sper că vei merge acolo să capeți ceva mâncare?" a întrebat el. Magozwe s-a uitat la bărbat, și apoi la casă. "Poate" a spus și s-a îndepărtat.

...

It was cold and Magozwe was standing on the road begging. A man walked up to him. "Hello, I'm Thomas. I work near here, at a place where you can get something to eat," said the man. He pointed to a yellow house with a blue roof. "I hope you will go there to get some food?" he asked. Magozwe looked at the man, and then at the house. "Maybe," he said, and walked away.

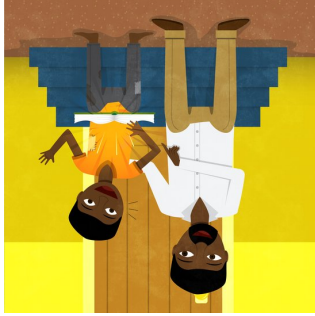

Magozwe s-a gândit despre acest loc nou și despre a merge la școală. Dar dacă unchiul lui avea dreptate și el era prea prost să învețe ceva? Dar dacă îl vor bate în acest nou loc? Îi era teamă. "Poate e mai bine să continui să trăiesc pe stradă," se gândea el.

...

Magozwe thought about this new place, and about going to school. What if his uncle was right and he was too stupid to learn anything? What if they beat him at this new place? He was afraid. "Maybe it is better to stay living on the street," he thought.

In jurul celei de-a zecea zi de nastere a lui Magozwe, Thomas i-a dat o carte de povești nouă. Era o poveste despre un băiat care a devenit un jucător de fotbal renumit. Thomas i-a citit povestea lui Magozwe de multe ori, până într-o zi când a spus: "Cred ca e timpul să mergi la școală și să înveți să citești. Tu ce crezi?" Thomas a explicat că este un loc unde copiii pot locui și merge la școală.

...

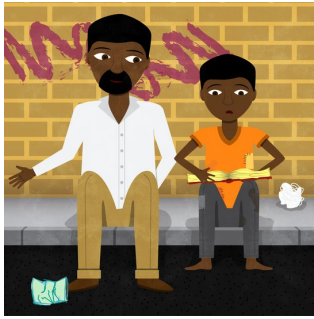
Around Magozwe's tenth birthday, Thomas gave him a new storybook. It was a story about a village boy who grew up to be a famous soccer player. Thomas read that story to Magozwe many times, until one day he said, "I think it's time you went to school and learned to read. What do you think?" Thomas explained that he knew of a place where children could stay, and go to school.

De-a lungul lunilor care au urmat, băieții fără adăpost s-au obișnuit să-l vadă pe Thomas în preajmă. Era serios și răbdător, niciodată nepoliticos sau lipsit de respect. Unii dintre băieți începuseră să meargă la casa galbenă și albastră să capete mâncare la prânz.

...

Over the months that followed, the homeless boys got used to seeing Thomas around. He liked to talk to people, especially people living on the streets. Thomas listened to the stories of people's lives. He was serious and patient, never rude or disrespectful. Some of the boys started going to the yellow and blue house to get food at midday.

Magozwe stătea pe trotuar uitându-se la cartea lui cu poze când Thomas s-a așezat lângă el. “Despre ce este povestea?” a întrebat Thomas. “Este despre un băiat care devine pilot,” a răspuns Magozwe. “Cum se numește băiatul?” a întrebat Thomas. “Nu stiu, nu pot citi,” a spus încet Magozwe.

...

Magozwe was sitting on the pavement looking at his picture book when Thomas sat down next to him. “What is the story about?” asked Thomas. “It’s about a boy who becomes a pilot,” replied Magozwe. “What’s the boy’s name?” asked Thomas. “I don’t know, I can’t read,” said Magozwe quietly.

Când se întâlneau, Magozwe a început să-i spuna lui Thomas povestea lui. Era povestea despre unchiul său și de ce el a fugit. Thomas nu vorbea mult, și nu i-a zis lui Magozwe ce să facă, dar întotdeauna asculta cu atenție. Uneori vorbeau în timp ce mâncau la casa cu acoperiș albastru.

...

When they met, Magozwe began to tell his own story to Thomas. It was the story of his uncle and why he ran away. Thomas didn’t talk a lot, and he didn’t tell Magozwe what to do, but he always listened carefully. Sometimes they would talk while they ate at the house with the blue roof.